Nález nejvyššího správního soudu ze dne 24. října 1923, č. 17600/23:

Činnost zaměstnanců vedoucích v evidenci pracovní hodiny dělníků, spotřebu stavebního materiálu, počet tovarů hotově neb polohotově odváděných atd. nepodléhá podle novely ze dne 25/6 1914, č. 138, ř. z. pojistné povinnosti pensijní, protože ji nelze považovati ani za práci kontorní ve smyslu § 1 odst. 2. lit. f) (srv. § 1 odst. 5) ani za převážně duševní ve smyslu § 1 a odst. 3 cit. cís. nařízení, na něž se naříkané rozhodnutí specielně odvolává. Neboť záležela v mechanickém zaznamenávání určitých zkušeností zjištěných prostými smysly. Na této povaze nemění ničeho okolnost, že záznamy tyto jsou pomůckou pro účtárnu závodu, protože kvalifikace té které činnosti jest určována vnitřní povahou její a nikoli tím, k čemu se výsledku jejího užívá.

Nález nejv. správního soudu ze dne 1. prosince 1923, č. 20498/23.

Úpravčí továrního zboží v mechanické tkalcovně, který měří, balí a skládá látky, zaznamenává míru odměřených kusů na nich a vede příslušné záznamy, není povinným pens. pojištěním, poněvadž tato činnost se neliší podstatně od činnosti dělníka, kterou odst. 1. § 1 pens. zák. z r. 1920 vyjímá z pens. pojištění. Odůvodnění naříkaného rozhodnutí, že koná práce, které mají převahu nad pracemi podřízenými v § 1 odst. 1. zák. uvedenými není dostatečné.

Nález nejv. správního soudu ze dne 12. pros. 1923, č. 21205/23.

Strojní tiskař v textilní tiskárně látek, jenž — za pomocí dělníků jemu pomáhajících — obsluhuje tiskařský stroj a přenáší vzorky z měděného válce strojem na látku, nepodléhá pensijnímu pojištění, poněvadž není převážně duševně činným. Pozornost a po případě větší obratnost a zkušenost mohou býti podkladem roztřídění pracujících co do stupně kvalifikace, nikoli však podkladem rozlíšení práce v podstatě převážně manuelní od práce převážně duševní. Pojem práce převážně duševní ve smyslu zákona ze dne 5/2 1920 nelze — právě se zřetelem k tomu, že tento zákon užívá stejného výrazu jako zákonodárství předešlé — vykládati jinak, než za platnosti předpisů starších.

Pojem mistra ve smyslu § 1 odst. 2. lit. a) jest určen zákonem samým a nemůže proto býti nějakou dohodou stran jinak stanoven.

Pojištění nemoenské.

(Sděluje Dr. Jindřich Tučný.)

K § 13 n. z. Pojistná příslušnost zaměstnanců pojistné povinnosti pensijní podle zák. z 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n. nově podrobených. Ustanovení stanov Nemocenské pokladny soukromých úředníků a zřízenců v Praze, podle něhož se působnost její vztahuje na členy podrobené pensijní povinnosti i podle novel k zákonu o pensijním pojištění k r. 1906 vydaných vůbec, bylo určitě vymezeno z vůle zákona článkem VII. zákona z 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., jenž nepřipouští, aby ode dne 1. července 1920 (čl. VIII.) skupiny zaměstnanců podle tohoto zákona nově podrobené pojistné povinnosti pensijní, byly členy zapsaných pokladen pomocných ve smyslu čl. XXI. odst. 3. nem. zák. z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n.